

AUTE

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 24 d'abril de 2008

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- El Sr. F.B.C. va sol·licitar a l'Hble. Batllia el benefici de justícia gratuïta argumentant que ell tenia uns ingressos per nòmina de 1.300 euros i la seva parella pel mateix concepte de 1.084 euros i unes despeses de 1.635 euros.

II.- L'Aute de data 29 de gener del 2008 no va donar lloc a la declaració de pobresa o insolvència del Sr. F.B.C. als efectes d'obtenir un lletrat del torn d'ofici.

III.- Contra aquesta resolució formula recurs d'apel·lació el Sr. F.B.C. en data 25 de febrer del 2008 i, pels arguments recollits en el seu escrit, sol·licita que es torni a revisar la documentació que va aportar i la que aporta amb el seu recurs a fi de donar lloc a la seva petició.

Ha actuat com a magistrat ponent la M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI.

FONAMENTS DE DRET

I.- En primer lloc, argumenta el recurrent que la persona que el va atendre va considerar que no eren necessaris els dos testimonis que presentava i no va admetre l'extracte de compte que aportava. No obstant, en el cas present l'Hble. Batlle té en compte per denegar al Sr. F.B.C. el benefici de pobresa que sol·licita les proves objectives que sobre els seus ingressos i les seves despeses ha aportat el recurrent i aquestes dades no poden ser desvirtuades per les declaracions d'uns testimonis. Pel que fa a l'extracte del compte corrent, la resolució que es recorre no estima que el Sr. F.B.C. pugui tenir altres ingressos o patrimoni que el que declara i admet que el saldo dels seus comptes és pràcticament inexistent. Per aquestes raons, si és que es va denegar l'aportació d'aquestes proves, cosa que no s'ha acreditat, aquest fet no ha produït cap mena d'indefensió al recurrent.

II.- Pel que fa a les manifestacions del recurrent en el sentit que no disposa d'un compte corrent conjunt amb la seva parella, sinó que cada un d'ells té un compte individual, tampoc aquest argument suposa un canvi en la valoració del patrimoni del Sr. F.B.C. feta per l'Hble. Batlle, ja que el que cal tenir, i es té, en compte és que les despeses de lloguer, llum i telèfon i també les generals de menjar i roba es comparteixen entre ells, com el mateix recurrent reconeix. Resulta igualment irrellevant que el vehicle del que és titular el Sr. F.B.C. sigui matrícula andorrana, com sembla que es desprèn de la seva declaració (foli 31), o espanyola, com realment es dedueix del document del foli 24 de les actuacions.

III.- El recurrent argumenta igualment que la suma de 1.800 euros que se li va lliurar en concepte de liquidació de la relació laboral que l'unia amb l'empresa en la què havia treballat li va servir per eixugar els deutes que havia contret durant el temps en què va estar a l'atur, però, malgrat això, allò que l'Hble. Batlle ha considerat essencial per denegar-li el benefici sol·licitat no és aquesta suma, sinó que el recurrent ha manifestat que tenia en el moment de presentar la demanda uns ingressos mensuals de 1.300 euros, que la seva parella rebia també mensualment la suma de 1.084 euros,

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

sense que hagués acreditat que pagava al seu pare la suma de 400 euros mensuals com ell afirma. D'altra banda, el Sr. F.B.C. tampoc ha provat que pagui 300 euros mensuals en concepte de pensió per la seva filla, com també manifesta, ni aquests pagaments es dedueixen de l'extracte bancari que aporta en aquesta alçada. Per aquesta raó, entenem que les despeses a les què ha de fer front necessàriament el Sr. F.B.C. queden reduïdes, segons les seves manifestacions, a 430 euros de lloguer del pis a on resideix, 70 euros de telèfon, 35 euros de llum i 400 euros de menjar que comparteix amb la seva parella.

IV.- El fet que en aquest moment el recurrent s'hagi tornat a quedar a l'atur, rebent una nova suma com a liquidació de la nova relació laboral, no pot tenir rellevància en aquesta alçada, ja que es tracta d'una situació posterior a la denegació de la sol·licitud de justícia gratuïta i que, a més, atesa la seva edat i la seva qualificació laboral, s'ha de presumir puntual. Tampoc es pot admetre l'argument de la seva situació és precària, ja que ha de pagar el cost d'obtenir el carnet de conduir, perquè es tracta d'una despesa puntual i en tot cas voluntària i no indispensable per la feina de cuiner.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.-

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat pel Sr. F.B.C. contra l'Aute dictat per l'Hble. Batlle en data 29 de gener del 2008 que CONFIRMEM íntegrament.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-